

Στο σημείο αυτό μπορείτε να διαβάσετε μικρά αποσπάσματα από όλα τα δημοσιευμένα άρθρα της Ειρήνης Λεονάρδου.

(Ενδεικτικά αναφέρουμε το περιοδικό και το τεύχος στο οποίο δημοσιεύθηκε το κάθε άρθρο έτσι ώστε, αν κάποιος το επιθυμεί, να μπορεί να το παραγγείλει. Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να επικοινωνήσουν με το ίδιο το περιοδικό.)

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.216 / Τίτλος άρθρου:

"Βιοπεδία & Δυσμενείς Συντονισμοί"

"Όμως τι είναι αυτό που θα έπρεπε να θεωρείται «ενεργειακή επίθεση»;

Κάθε Βιοπεδίο δονείται στο δικό του ιδιαίτερο φάσμα συχνοτήτων. Οποιαδήποτε ενεργειακή επιρροή παρενοχλεί την απρόσκοπτη αυτή δόνηση πρέπει να θεωρείται «επιθετική». Αυτό σημαίνει πως Ιδανικό Περιβάλλον διαβίωσης μπορεί να είναι μόνο εκείνο στο οποίο το κάθε Ον ζει Αρμονικά με τον Εαυτό του και το Σύμπαν χωρίς να επηρεάζεται και να επηρεάζει δυσμενώς κανέναν και τίποτε. Μισό! Πριν γυρίσετε τις σελίδες ψάχνοντας για το επόμενο άρθρο χαμογελώντας ειρωνικά, σκεφτείτε πως ζούμε σ' ένα Σύμπαν με άπειρες δυνατότητες και πως δεν είμαστε μόνο παρατηρητές αλλά και συμμετοχοί στην διαμόρφωση της όποιας «πραγματικότητας». Και πως ζούμε σ' αυτήν που μας αξίζει σύμφωνα με «με τα μυαλά που κουβαλάμε». Τώρα αν θέλετε συνεχίζετε το διάβασμα ή προχωράτε παρακάτω. Η επιλογή, όπως και κάθε ΕΠΙΛΟΓΗ, είναι δική σας!

Ωστόσο δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός πως υπάρχουν Φυσικές συχνότητες που είναι δυσμενείς για τα Βιοπεδία. Στην Φυσική το αχανές φάσμα των συχνοτήτων έχει ονομαστεί Ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία και ορίζεται ως το είδος της ενέργειας που μεταδίδεται με τη μορφή κυμάτων, τοπικών δηλαδή και χρονικών μεταβολών του Ηλεκτρικού και του Μαγνητικού πεδίου.

Οι μεταβολές αυτές επηρεάζονται σε πλανητικό επίπεδο από τις καιρικές συνθήκες (πχ καταιγίδες όπου το φυσικό ηλεκτρικό πεδίο αυξάνεται), από την περιστροφή της Γης γύρω από τον Ήλιο, από τις εκλάμψεις του οποίου μεταβάλλεται το μαγνητικό πεδίο του πλανήτη μας (μαγνητικές καταιγίδες) και από τις ακτινοβολίες που δέχεται η Γη από το Διάστημα.

Όμως όλα αυτά αποτελούν το Φυσικό μας Περιβάλλον μέσα στο οποίο γεννιόμαστε και επιβιώνουμε, τουλάχιστον ως είδος, παρ' όλο που σε ατομικό επίπεδο πάντα υπάρχουν απώλειες εξ αιτίας των δυσμενών επιδράσεων. Για παράδειγμα, η επιστημονική έρευνα έδειξε πως κατά την διάρκεια των ηλιακών εκρήξεων βρίσκονται σε έξαρση επιδημίες γρίπης, αυξάνεται η θνησιμότητα από καρδιο-νευρολογικές παθήσεις, τα κρούσματα μηνιγγιτιδας και, κάτι που είναι ευρέως γνωστό, επηρεάζεται η ψυχολογία ευαίσθητων ομάδων του πληθυσμού.

Δυστυχώς σε όλη αυτή την Φυσική «επιθετική» κατάσταση, ερχόμαστε να συμβάλλουμε κι εμείς με την δράση μας. Έτσι, από την εποχή που ανακαλύφθηκε ο ηλεκτρισμός έως σήμερα που η τεχνολογία έχει σημειώσει αλματώδη ανάπτυξη, το περιβάλλον μας έχει πλέον αλλάξει ριζικά και όχι μόνο στο ευκλείδειο και νευτώνειο επίπεδο. Αλλά ας ξεκινήσουμε από τα αισθητά."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.215 / Τίτλος άρθρου:

"ΑΛΙΣΤΡΑΤΗ: Από την Αλ Ιστάρ και τον Ταμμούζ, στην Κυβέλη και τον Άττη!"

"Γνωρίζοντας τις ιδιότητες ενός Τόπου Δύναμης, μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε ώστε, με τις κατάλληλες τεχνικές, να επιτύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα στην αλλαγή του ψυχισμού και επομένως της Αντίληψης. Μια τεχνική που είναι άλλωστε πανάρχαια.

Στον μύθο της αρπαγής της Περσεφόνης, και των επιπτώσεων που αυτή είχε, μπορούμε να δούμε πέρα από την κυκλική ετήσια εναλλαγή της καρποφορίας της γης, και συμπαντικής κλίμακας ενεργειακές ανακατατάξεις που επαναλαμβάνονται σε μακροκοσμικό επίπεδο. Όμως όπως είπαμε δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε το ένα επίπεδο από το άλλο. Έτσι έχουμε το αρχέτυπο της Περσεφόνης – Ψυχής που όντας δέσμια της Ύλης απολαμβάνει τα αγαθά της μάνας γης (Δήμητρα) συντροφιά με τις Σειρήνες που της τραγουδούσαν. «Οι Σειρήνες κόρες του Φόρκυ και της Χθωνός ήταν οι «Μούσες του Κάτω Κόσμου». Πνεύματα του υπερέραν με υπερανθρώπινη σοφία, ενσάρκωση της νοσταλγίας για έναν παράδεισο, όπου αποκαλύπτεται στον άνθρωπο η βαθύτερη ουσία της ύπαρξης και της ζωής.» Παρ' όλα αυτά η Περσεφόνη συνεχίζει να παίζει ξέγνοιαστη στους αγρούς, ώσπου έρχεται το σοκ της αφύπνισης. Ο Πλούτωνα, το σκοτεινό άλλο της μισό, την αρπάζει ξαφνικά και την κατεβάζει στα βάθη του Άδη. Η Δήμητρα (σώμα) την αναζητά γυρνώντας σαν τρελή και η ισορροπία επανέρχεται με την συμφωνία να μοιράζεται η Περσεφόνη-ψυχή το χρόνο της ανάμεσα στα δυο βασίλεια.

Η ταύτιση με τον εσωτερικό μας μικρόκοσμο είναι εμφανής. Βρισκόμαστε εδώ ως υλικά όντα, αποτέλεσμα της γονιμότητας της Φύσης και αναζητάμε την πνευματικότητα μας. Ακούμε το κάλεσμα Ευρυδίκη) του σκοτεινού, κρυμμένου εαυτού μας. Του εαυτού που κρύβει μυστικά κι ανεξιχνίαστα όλα τα πλούτη (Πλούτωνα) της Εσωτερικής μας Δύναμης. Όταν τα δυο κομμάτια του Εαυτού ενώνονται επέρχεται και η ολοκλήρωση (Πάναξ).

Για να συναντήσουμε και να κατακτήσουμε το σκοτεινό μας μισό, πρέπει να κατέλθουμε στα βάθη του Ασυνείδητου (Άδης), όμως όπως η Ιστάρ αφαιρεί από πάνω της, χορεύοντας, τα επτά πέπλα, χρειάζεται κι εμείς να αφαιρέσουμε ό,τι έχουμε «ενδυθεί» στην ανθρώπινη ζωή μας. Να ξεγυμνώσουμε τον πυρήνα του εαυτού μας σταδιακά, ακολουθώντας την «μουσική» (Ορφείας) του εσωτερικού σπινθήρα, συντονιζόμενοι

(χορός της Ιστάρ) στο ρυθμό της.

Αλλά εκείνο, που χαρακτηρίζει και τη Διονυσιακή λατρεία είναι ο εκστασιασμός. Να βγαίνει κανείς εκτός εαυτού, βοηθημένος όχι μόνο με το κρασί, αλλά και από τον παράφορο χορό. Για τον λαό ο Διόνυσος ήταν ο Λύσιος, ο θεός που λύτρωνε τους ανθρώπους από τις έγνοιες και τα βάσανα της καθημερινής ζωής καταλύοντας κάθε κοινωνικό πρότυπο. Άλλωστε και ο ίδιος «πεθαίνει» για να «αναστηθεί» εκ νέου. Θυσιάζει την Προσωπικότητα για την απόκτηση της επαναγέννησης στην ολοκληρωμένη Ατομικότητα."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.214 / Τίτλος άρθρου:

"Υπεραισθητήρια Επικοινωνία, η Γλώσσα των Κόσμων!"

"Θεωρείστε λοιπόν πως έχετε ανέβει ένα σκαλοπάτι πιο πάνω στην αντιληπτική σας ικανότητα και βιώστε τον εαυτό σας μέσα σ' αυτό το νέο πλαίσιο. Γιατί όταν λέμε πως ο κόσμος είναι ένα σύνολο διαπλεκόμενων ενεργειακών πεδίων, είναι σαφές πως ο εαυτός μας δεν εξαιρείται.

Άλλωστε είναι θέμα εξάσκησης και συνήθειας, δηλαδή πρακτικής εφαρμογής, να αποδεχθούμε την ιδέα ενός ευρύτερου ορίζοντα. Εκείνο που κάνει τη διαφορά είναι το πού επικεντρώνουμε την εστίαση της προσοχής μας. Έτσι, ακόμη και ο εγκέφαλος αποκτά την ικανότητα να ανταποκρίνεται συνειδητά σε ερεθίσματα που μέχρι πρότινος έμεναν στο περιθώριο της αντίληψης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ικανότητα των γιόγκι να ρυθμίζουν κατά βούληση τις ζωτικές λειτουργίες του βιολογικού τους συστήματος.

Αλλά, στην επίτευξη της αντίληψης ενός ευρύτερου ορίζοντα, υπάρχει ένα μικρό κι όμως καταλυτικό «μυστικό»: Ολογραφική διεύρυνση. Ας το δούμε μ' ένα παράδειγμα. Το υλικό μας σώμα αποτελείται από εκατομμύρια κύτταρα. Παρ' όλο που δεν το σκεφτόμαστε συνειδητά μ' αυτό τον τρόπο αυτά τα κύτταρα είμαστε εμείς. Ας επικεντρώσουμε λοιπόν την συνείδηση μας σε κάθε ένα από αυτά εξ ίσου και ταυτόχρονα σε όλα. Γινόμαστε το κάθε ένα μας κύτταρο και συγχρόνως όλα μαζί.

Διατηρείστε την αίσθηση που αποκομίσατε, αλλά αφήστε τώρα τα κύτταρα σας στην ησυχία τους και φανταστείτε πως η βιωματική επίγνωση της υπόστασης κάθε κυττάρου, αντιστοιχεί σε μια κβαντική «φυσαλίδα» και που όλες μαζί συνθέτουν ένα αφρώδες ενεργειακό πεδίο. Και, διατηρώντας πάντα την αίσθηση, αφήστε αυτό το πεδίο να διευρυνθεί χωρίς όμως να διασπάται η συνοχή του. Παραμένει πάντα ένα και το αυτό, ακόμη κι αν τα διάκενα του κβαντικού αφρού αντιστοιχούν σε αστρονομικές αποστάσεις. Και η συνείδηση σας, δηλαδή εσείς, βρίσκεστε μέσα σε κάθε κβαντική φυσαλίδα εξ ίσου.

Έχετε επιτύχει μια ολογραφική διεύρυνση εστιασμένης προσοχής. Και βέβαια κάθε ερέθισμα που δέχεστε από τα υπόλοιπα πεδία που αλληλεπιδρούν με το δικό σας, είναι φορέας πληροφορίας. Συνεπώς έχετε κάνει και ένα πρώτο βήμα στην επίτευξη της υπεραισθησιακής επικοινωνίας."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.213 / Τίτλος άρθρου:

"ΚΑΒΕΙΡΟΙ, στα Ίχνη των Μεγάλων Θεών"

"Πρώτα απ' όλα να θυμίσω πως η καταγωγή τους ανάγεται στην απαρχή της κοσμογονικής εποχής, αλλά η αυθεντικότητα του χαρακτήρα τους αρχίζει να αλλοιώνεται σταδιακά, καθώς οι φυλές που τους λάτρευαν προσπαθούσαν να κατανοήσουν τα βαθύτερα νοήματα που έκρυβαν οι εξωτερικές αλληγορίες, με το δικό

της φυλετικό υπόβαθρο η κάθε μια.

Είναι εύκολο ωστόσο να απλοποιήσουμε την κατάσταση, αν λάβουμε υπόψη το γεγονός πως όλες οι πρώιμες

λατρείες, ήταν λατρείες της Φύσης. Έτσι ας στρέψουμε την προσοχή μας προς αυτή την κατεύθυνση και ας εξετάσουμε την υπόσταση των Καβείρων έχοντας κατά νου πως αντιπροσώπευαν Φυσικές Δυνάμεις και τις αντίστοιχες Ιδιότητες τους ή, κατά τους Φυσικούς επιστήμονες, Ενεργειακά Πεδία. Είναι πολύ σημαντικό επίσης, για ευκολότερη κατανόηση, να θυμόμαστε όσα αναφέρθηκαν στο πρώτο μέρος του άρθρου.

Έχουμε λοιπόν ένα κοινό βασικό όνομα-χαρακτηρισμό: Κάβειροι. Και στη συνέχεια ατομικότητες με προσωπικά ονόματα. Αυτό σημαίνει πως αναζητούμε ένα ενεργειακό πεδίο αλληλοσχετιζόμενων δυνάμεων διαφορετικής ποιότητας. Η κάθε μια δηλαδή, με τη δική της ξεχωριστή ιδιότητα και συνεπώς συχνότητα δόνησης.

Συναντάμε όμως μια, εκ πρώτης όψεως, αντίφαση σε σχέση με τον αριθμό των εμπλεκόμενων δυνάμεων. Οι διάφορες εκδοχές θέλουν την ύπαρξη άλλοτε τριών Καβείρων, άλλοτε τεσσάρων και άλλοτε επτά. Αλλά τρία συν τέσσερα δίνει άθροισμα επτά και αυτό είναι ένα στοιχείο που δεν πρέπει να μας διαφύγει: η φαινομενική αντίφαση έχει τις ρίζες της στην ύπαρξη των ξεχωριστών Ιδιοτήτων. Και συγκεκριμένα, το Ενεργειακό Πεδίο «Κάβειροι» δείχνει να έχει επτά διαφορετικές Ιδιότητες ή διαδοχικές συχνότητες. (Θυμηθείτε τις Λευκές Οπές και τη διαβάθμιση του φάσματος από το ιώδες προς το κόκκινο.)"

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.212 / Τίτλος άρθρου:

"Αίλουροι θεότητες της αρχαίας Αιγύπτου"

"Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον, στα πλαίσια της αναζήτησης και των συμπερασμάτων που προκύπτουν από αυτήν, αλλά και της χρησιμότητάς τους, να δούμε πώς συλλάμβαναν και απέδιδαν το ένστικτο, της με κάθε μέσον επιβίωσης, οι προγενέστεροι κατά μερικές χιλιάδες χρόνια από εμάς άνθρωποι. Άνθρωποι που βρίσκονταν πολύ πιο κοντά στα

βασικά τους ένστικτα από ό,τι εμείς σήμερα, ένστικτα που άλλοτε τους προστάτευαν και άλλοτε στρέφονταν εναντίον τους. Και που ωστόσο γνώριζαν πολύ καλά την αναγκαιότητα της ύπαρξης τους, αλλά και τον σεβασμό που όφειλαν να έχουν προς αυτά. Όσοι ήξεραν και μπορούσαν να τα χειρισθούν, επιβίωναν. Οι υπόλοιποι αφανίζονταν.

Συγκεκριμένα θα προσεγγίσουμε το θέμα από την σκοπιά των αρχαίων Αιγυπτίων και μέσα από τις ενεργειακές ποιότητες που αντιλαμβάνονταν και που τις προσέδιδαν στους αιλουροειδείς θεούς τους. Θα εξετάσουμε τις «προσωποποιήσεις» τους και θα ανιχνεύσουμε τις δυνάμεις που κρύβονται πίσω από αυτές και τη δράση τους. Δυνάμεις όπως η εξαγνιστική δριμύτητα του Πυρός και η ζωογόνος ιδιότητα της Φλόγας.

Το πώς συνέκλιναν οι έννοιες της ελευθερίας, της προστασίας και της δικαιοσύνης στο δικαίωμα συμμετοχής στην χαρά της αιώνιας ζωής και της επίγεια ευημερίας. Και τέλος, ίσως κάποιος ανακαλύψουμε πως μέσα μας υπάρχει κάτι από εκείνη τη σπίθα που μπορεί τελικά και να μην χάθηκε."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.211 / Τίτλος άρθρου:

"ΖΩΗ! Μια περιπέτεια έρωτα και μυστηρίου!"

"Κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη... και, ποιητική αδεία, ας φανταστούμε στη θέση της κόκκινης κλωστής την έλικα του DNA. Να στριφογυρίζει, όχι πάνω στην ανέμη, αλλά στην πνοή των Κοσμικών Ανέμων!

Ναι, η ιστορία της Ζωής είναι στ' αλήθεια πανάρχαια και γεμάτη Έρωτα, Μυστήριο, Περιπέτεια. Και όπως σε κάθε ιστορική περιπέτεια που σέβεται τον εαυτό της, έτσι κι σ' αυτήν, συναντάμε τρεις δοκιμασίες. Τρεις δοκιμασίες που σαν όλους τους ήρωες των παραμυθιών, καλούμαστε να επιτύχουμε αν θέλουμε να κατακτήσουμε την πεντάμορφη «πριγκίπισσα»!

Όμως, κανείς, δεν ξέρει πώς και πότε άρχισε πραγματικά τούτη η ιστορία! Οι θρύλοι και οι μύθοι είναι τόσοι, όσες και οι φυλές που πέρασαν μέσα στο διάβα των αιώνων από τον πολυταξιδεμένο πλανήτη μας. Βέβαια, πέρα από τις μυθολογικές προσεγγίσεις και τις θρησκευτικές δοξασίες, για την δημιουργία της Ζωής, υπάρχουν και οι φιλόσοφοι με τις θεωρίες τους και οι επιστήμονες με τις έρευνες και τις μελέτες τους. Αλλά και κάποιοι περιεργοί άσχετοι, που κάνουν συνεχώς ερωτήσεις και παράδοξους συνειρμούς..."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.209 / Τίτλος άρθρου:

"Εσωτερική ενότητα & κοινωνικές τρικλοποδιές"

"Όταν ο άνθρωπος συνάσπισε τις πρώτες του κοινωνίες λειτούργησε από ένστικτο. Το ένστικτο της επιβίωσης. Αναρωτιέμαι, τώρα που οι κοινωνίες κατέληξαν να τον καταβροχθίζουν όπως ο Κρόνος τα παιδιά του, πού θα τον οδηγήσει το ένστικτο αυτό; Αλλά αυτή η απορία μου γεννά κι ένα ερώτημα τρομακτικό. Εξακολουθεί να διαθέτει ο άνθρωπος το ένστικτο της επιβίωσης;

Μα, θα μου πείτε, τώρα πια έχει αναπτύξει νοημοσύνη, πολιτισμό, τεχνολογίες. Επιτεύγματα που τον βοηθούν να επιβιώνει στις νέες συνθήκες που επικρατούν. Και ακόμη ίσως αποφανθείτε, πως σαφώς και διαθέτει το βασικό του ένστικτο! Ωστόσο, το θέμα έχει προεκτάσεις πολύ βαθύτερες από την εικόνα που λαμβάνουμε με την πρώτη προσέγγιση.

Επιβίωση για τον άνθρωπο των σπηλαιών σήμαινε να παραμένει ζωντανός. Επιβίωση για μας σήμερα –θα έπρεπε να– είναι όχι μόνο η διατήρηση της βιολογικής μας ζωής, αλλά ως Άνθρωποι Σοφοί που υποτίθεται πως είμαστε, και η διατήρηση της εσωτερικής ζωοποιού φλόγας. Εκείνου του πυρηνικού σπινθήρα που μας καθιστά Άνθρωπο.

Και εδώ ακριβώς βρίσκεται και η ειρωνεία της όλης κατάστασης. Οι «πολιτισμένες» κοινωνίες είναι κατά κανόνα έτσι δομημένες ώστε όχι μόνο να μη διατηρείται ανέπαφος αυτός ο πυρήνας, αλλά να καταστέλλεται ευθείς εξ αρχής, πριν καν συνειδητοποιηθεί και αναπτυχθεί.

Ας μην αναφερθώ στο κραυγαλέο παράδειγμα του Τρίτου Κόσμου, που έτσι κι αλλιώς έχει γίνει μια πικρή καραμέλα χάνοντας την δύναμη τού να μας σοκάρει. Αλλωστε είναι γνωστή η ρήση για τις «εκατό βιτσιές»...

Ας μείνουμε στη γειτονιά μας. Την πολιτισμικά ανεπτυγμένη και τακτοποιημένη. Με τις ανέσεις της και την ασφάλεια της. Και πάλι δεν θα αναφερθώ στις ακραίες περιπτώσεις της. Ας πάρουμε για παράδειγμα μια μέση αστική οικογένεια..."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.208 / Τίτλος άρθρου:

"Κατάλυση Ρόλων"

"Και ας πάρουμε έναν από εμάς για παράδειγμα. Τον κύριο Τάδε. Αριστος ηθοποιός και με αρκετούς κύριους ρόλους! Υποδύεται τον γιο, τον αδερφό, τον εραστή, τον σύζυγο, τον πατέρα, τον επιστήμονα, τον επαγγελματία, τον συνάδελφο, τον γείτονα, τον οδηγό –αυτός κι αν είναι ρόλος– τον ανιψιό, τον εξάδελφο, τον θείο, τον κουμπάρο, τον φίλο και τον απλό γνωστό, τον ερασιτέχνη αθλητή... Παράλληλα «παίζει» και μικρορόλους όπως του αγοραστή, του πελάτη, του επαγγελματία ταξιδιώτη, του τουρίστα, ενίοτε του κηπουρού και πάει λέγοντας.

Όμως ποιος είναι ο κύριος Τάδε χωρίς τους ρόλους του; Καλή ερώτηση όμως -ΑΟΥού- ανήκει σε παλαιότερο άρθρο. Υποθέτουμε πως ο κύριος Τάδε το έχει διαβάσει κι έχει εμβαθύνει στο θέμα... και στον εαυτό του! Ξέρει ποιος ουσιαστικά είναι και έχει αντιληφθεί πως ο βαθύτερος εαυτός του βρίσκεται «αλλού» και όχι πάντως στους ρόλους όπου έχουν οδηγήσει το πρόσωπο του οι κοινωνικές διαμορφώσεις και οι συνθήκες. Βρίσκεται πίσω από την μάσκα. Δεν είναι η μάσκα.

Ως γνήσιοι αμφισβητίες λοιπόν, όταν οι άλλοι φορούν τις μάσκες της αποκριάς πάνω σ' αυτές της καθημερινότητας, εμείς ας βγάλουμε ΌΛΕΣ τις δικές μας! Άλλο όμως να το λες, κι άλλο να το κάνεις! Και πώς το κάνεις;

Αυτή τη φορά χρειάζεται να μπούμε στα χωράφια της ψυχολογίας και της ψυχανάλυσης και μην αρχίσετε να ρωτάτε αν θα χρειαστούμε τα αντίστοιχα πτυχία για να το κάνουμε.

Αν έχετε έστω και την ελάχιστη ιδέα από ψυχαναλυτές, θα ξέρετε πως μόνοι σας τα λέτε, μόνοι σας τα αναλύετε!

Εκείνο που παίζει τον καθοριστικό ρόλο είναι η παρατήρηση-παραφύλαξη του εαυτού και των αντιδράσεων μας και οι εύστοχες ερωτήσεις την κατάλληλη στιγμή. Αλλά έτσι κι αλλιώς αυτό που σκοπεύουμε να κάνουμε δεν είναι αυτό ακριβώς που θα λέγαμε ψυχανάλυση. Και θεωρώ πως ο καθένας που έχει φτάσει στο εξελικτικό σημείο να μπει αυτοβούλως σ' αυτή τη διαδικασία, αργά ή γρήγορα θα είναι σε θέση να βρίσκει την σωστή ερώτηση στη σωστή στιγμή. Ας ρίξουμε όμως μια ματιά σ' αυτά τα «χωράφια» πριν αρχίσουμε να τα «καλλιεργούμε»."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.207 / Τίτλος άρθρου:

"Συμπίεση Χρόνου"

"Οι ρυθμοί και οι απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής τρέχουν ξέφρενα και μας παρασύρουν σ' έναν άνισο αγώνα δρόμου.

Ένας τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης είναι το ξεσκαρτάρισμα των πλαστών "αναγκών" που μας εγκλωβίζουν στο κυνήγι ...της ουράς μας! Το πήδημα από το «τραίνο» που λέγαμε!

Πέρα από αυτό υπάρχει και άλλος τρόπος αντιμετώπισης. Για την ακρίβεια αυτοί οι δυο είναι αλληλένδετοι, με το ξεσκαρτάρισμα να προηγείται για τον απλό λόγο ότι έτσι εξοικονομούμε την απαιτούμενη ενέργεια, ως προσωπική δύναμη, για να προβούμε στον δεύτερο. Ποιος είναι αυτός; Συμπίεση Χρόνου!

Οι δυο αυτές λέξεις μας προϊδεάζουν ως ένα βαθμό για το ζητούμενο, όμως πίσω τους κρύβονται μια αρχαία παράδοση, μια σύγχρονη θεωρία της φυσικής και η μαθηματική της απόδειξη και κάποια «τεχνική». Αλλωστε όπως και σε κάθε περίπτωση και σ' αυτήν ειδικότερα, τίποτε δεν συμβαίνει χωρίς δράση.

Ωστόσο ο Théun Mares, Τολτέκος Ναγκουάλ, γράφει πως η συγκεκριμένη τεχνική είναι περισσότερο μια «κατάσταση αίσθησης». Το πώς επιτυγχάνεται θα το δούμε στη

συνέχεια και εκεί ακριβώς έγκειται η δράση.

Εκτός όμως από την πρακτική προσέγγιση της Τολτέκινης Παράδοσης, σήμερα, μπορούμε και έχουμε και την μαθηματικά αποδεδειγμένη θεωρία για το τι «είναι» η Χρονική «συμπίεση». Πρόκειται για την θεωρία της Διττότητας (Doubling Theory) του Γάλλου Φυσικού Δρ. J. P. Garnier Malet που έρχεται επίσης να επιβεβαιώσει και την ύπαρξη του ζεύγους Ονειρευτής-Ονειρεμένος, και πάλι της παράδοσης των Τολτέκων."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.206 / Τίτλος άρθρου:

"Εξώ κοσμη Σαγήνη: ο ψίθυρος της χαμένης πατρίδας"

"Ασίγαστη Θλίψη φουσκώνει τα στήθη
Γλυκιά νοσταλγία μιλά στη καρδιά
Οι άνεμοι φύσηξαν γεμάτοι σαγήνη
Το δάκρυ που κύλησε ένα δρόμο ζητά
Φτερούγες που άνοιξαν οι θολές αναμνήσεις
Ορίζοντες άπειροι κι όμως τόσο γνωστοί
Καλέσματα που ζητούν τα πάντα ν' αφήσεις
Καλέσματα που σου τάζουν μίαν αιώνια αρχή..."

Σαγήνη... Και μάλιστα εξώκοσμη! Και ο μόνος τρόπος που ίσως βοηθά να προσεγγίσεις λεκτικά και να μεταδώσεις, ως κάποιο βαθμό, την αίσθηση της είναι η ποίηση. Δεν ξέρω αν και κατά πόσο κατάφερα να το επιτύχω αυτό, όμως ευελπιστώ να μοιραστώ μαζί σας αυτούς τους αχνούς ψιθύρους και συγχωρέστε με αν το παρόν άρθρο βγει λίγο «φευγάτο»! Αλλά ξέρετε, όταν προσπαθείς να βάλεις σε λέξεις τα ά-λογα, δημιουργείται μια αλλόκοτη αίσθηση που απορρέει από το «είναι και δεν είναι...» της λογικής μας αντίληψης. Η ποίηση παρακάμπτει αυτή την πλευρά μας και απευθύνεται κατ' ευθείαν στην καρδιά.

Μέρες που έρχονται λοιπόν, εν όψει των εορτών και της ιδιαίτερης ατμόσφαιράς τους,

θεωρώ πως είναι μια καλή ευκαιρία να προσεγγίσουμε ένα τόσο δύσκολο, από πολλές απόψεις, θέμα. Ένα θέμα που εγείρεται σε κάθε προσέγγιση του Ιερού κι όμως πάντα το προσπερνάμε παρόλο που αποτελεί τα άλφα και το ωμέγα της αναζήτησης μας. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να το πλησιάσουμε εσκεμμένα και να πάμε ακόμη πιο πέρα. Να σκάψουμε βαθιά ως τις ρίζες του ιερού δένδρου και παράλληλα να υψωθούμε πολύ πάνω από αυτό, ώστε να αποκτήσουμε μια θέα πανοραμική. Να φτάσουμε σ' εκείνο τον τόπο όπου οι λέξεις χάνονται και μένει η Δύναμη. Όπου η επικοινωνία παύει κι αποκαθιστάται η Κοινωνία.

Ανεμοι λοιπόν, ψίθυροι, καλέσματα, αναμνήσεις... Αναμνήσεις τίνος; Από πού; Πότε;

Και θλίψη, η θλίψη της απώλειας. Κι όλα μόλις κάτω από την επιφάνεια της συνείδησης. Υπάρχουν, τα νιώθεις, όμως δεν ξέρεις πώς, δεν μπορείς, να μιλήσεις γι αυτά και σιωπάς. Και απλά τα βιώνεις. Βιώνεις την σαγήνη των ψιθυρών μιας χαμένης πατρίδας. Εκείνης της κοινής μας πατρίδας που «βρίσκεται» κάπου έξω από τον Κόσμο. Έξω από την Δημιουργία και το γραμμικό Χρόνο. Και η λαχτάρα της επιστροφής κορυφώνεται και η αναζήτηση παίρνει χίλιους δρόμους."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.205 / Τίτλος άρθρου:

"Ο Ένοικος στο Κατώ φλι"

"Ο Ένοικος στο Κατώφλι, στο «Ζανόνι» του Lytton, είναι μια φρικαλέα μορφή καλεσμένη από την απερισκεψία ενός επιπόλαιου μαθητή του αποκρυφισμού και, όπως μας πληροφορεί η Ε. Μπλαβάτσκι, ο όρος παραδοσιακά αναφέρεται σε ορισμένα κακόβουλα αστρικά Διπλά νεκρών ατόμων.

Το «αστρικό Διπλό», είναι μια έκφραση που χρησιμοποιείται για να ορίσει το μη υλικό μας σώμα, αυτό που γενικά ονομάζουμε «αιθερικό αντίτυπο» ή «σκιά» του ανθρώπου,

αλλά κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες.

Όπως είδαμε στο προηγούμενο άρθρο, διαθέτουμε περισσότερα από ένα μη υλικά σώματα. Εδώ ας σας θυμίσω, πως κάθε «σώμα» δεν είναι παρά ένα ενεργειακό πεδίο που δονείται στην δική του συχνότητα και πως αυτά τα πεδία εμπλέκονται μεταξύ τους και βρίσκονται σε διαρκή αλληλεπίδραση. Το «αστρικό» είναι αυτό που βρίσκεται πλησιέστερα στο υλικό πεδίο, από άποψη συχνότητας.

Η Dion Fortune, αναφερόμενη στις ψυχικές επιθέσεις, γράφει: «...ο νους επηρεάζει το σώμα μέσω του αιθερικού διπλού... που είναι σχεδόν υλικό ή τουλάχιστον αρκετά υλικό, ώστε να αφήνει μελανιές στο σώμα του θύματος, να μετακινεί έπιπλα... ή τουλάχιστον να προκαλεί αρκετό θόρυβο.»

Ας δούμε όμως τις ιδιότητες που έχει ένα «Διπλό» και την λειτουργία του, έτσι όπως μας δίνονται από τις εσωτερικές παραδόσεις, καθώς και την σχέση του με το Doppelgänger (σωσίας), ένα άλλο όνομα που χρησιμοποιείται για τον Ένοικο στο Κατώφλι. Οι αρχαίοι Έλληνες το ονόμαζαν Είδωλον και το θεωρούσαν το ζωτικό και πρωτότυπο σώμα, την αντανάκλαση του ανθρώπου της σάρκας."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.204 / Τίτλος άρθρου:

"Το ρόδο και το... Αγκάθι"

"Οι βασικοί τρόποι δράσης του Νου, είναι κατ' αρχήν η ικανότητα της διασκόρπισης της αντίληψης σε πολλά διαφορετικά "σημεία" ταυτόχρονα. Αυτή, στην αυθεντική της μορφή, λειτουργεί σαν ένας ανιχνευτής που εντοπίζει άγνωστες παραμέτρους τις

οποίες και θέτει υπόψη της Συνείδησης. Όταν η επικοινωνία Συνείδησης-Νου εκφυλίζεται, ο Νους προσκολλάται στα αντικείμενα της παρατήρησης του.

Ο δεύτερος τρόπος δράσης του απορρέει από την ικανότητα του της περισυλλογής. Την αντιστροφή δηλαδή της διασκορπίσης με σκοπό την επικέντρωση του πίσω στην αφετηρία του ώστε να προσκομίσει στην Συνείδηση τα νέα δεδομένα.

Άλλη μια ικανότητα του είναι αυτή της συγκέντρωσης. Μια απόλυτα προσηλωμένη μορφή νοητικής δράσης σε ένα σκοπό κάθε φορά, ώστε να επιτευχθεί η επικέντρωση και η άμεση επικοινωνία του με την Συνείδηση. Ίσως γίνει πιο εύκολα κατανοητό αν αναφέρουμε την διαδικασία ως την «στροφή προς τα μέσα».

Υπάρχει και μια ακόμη ικανότητα του Νου την οποία θα μπορούσαμε να την χαρακτηρίσουμε ως την πλέον «ευαίσθητη». Είναι η ικανότητα της απόσυρσης, εκείνη δηλαδή η κατάσταση της απόλυτης σιγής του, κατά την διάρκεια της οποίας η Συνείδηση επεξεργάζεται τα δεδομένα που της έχουν δοθεί.

Η επίτευξη επομένως της εσωτερικής σιγής, σε τακτά χρονικά διαστήματα, μας είναι απόλυτα αναγκαία δεδομένου ότι είναι ο φυσικός τρόπος λειτουργίας του συστήματος αντίληψης.

Ωστόσο η πολιτισμένη μας κοινωνία και ο σύγχρονος τρόπος ζωής, μας εξαναγκάζουν είτε άμεσα –αγώνας προς επιβίωση– είτε έμμεσα –τρόποι διασκέδασης (δια-σκεδάζω = δια-σκορπίζω)– σε ένα ξέφρενο χιμαιρικό κνηγητό εξ αιτίας του οποίου έχουμε ξε-χάσει τις βαθύτερες και σημαντικότερες ανάγκες μας. Έτσι η ικανότητα του Νου να αποσύρεται τηρώντας σιγή μετατράπηκε σε «σκοτεινιάσμα», ανία, νωθρότητα."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.203 / Τίτλος άρθρου:

"Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου..."

"Όμως η ιδέα του καθρέφτη, ως αποτρεπτικού για το κακό μέσου, χρησιμοποιείται και στις πρακτικές του εσωτερισμού. Με την τεχνική του οραματισμού, ο εσωτεριστής που θέλει να αποτρέψει οποιαδήποτε αρνητική ενέργεια από την οποία βάλλεται, περικλείει τον εαυτό του μέσα σ' ένα νοητικό καθρέφτη, η ανακλαστική επιφάνεια του οποίου βρίσκεται στην εξωτερική πλευρά. Έτσι αποτρέπει την ψυχική επίθεση επιστρέφοντας πίσω στον επιτιθέμενο ό,τι έχει στείλει ενώ παράλληλα επιτρέπει στον εσωτεριστή να έχει άμεση αντίληψη του περιβάλλοντος χώρου, σαν να βλέπει μέσα από ένα διαυγές τζάμι. Χρησιμοποιεί κατ' ουσία τον καθρέφτη ως «σφράγισμα» προστασίας του.

Την ίδια έννοια την συναντούμε και στους «σφραγισμένους» καθρέφτες-Πύλες, όπως στον μύθο του Κίτρινου Αυτοκράτορα. Δεδομένου ότι στον αποκρυφισμό οι καθρέφτες χρησιμοποιούνται για την επικοινωνία με τον κόσμο των πνευμάτων ή και αλλοκοσμικών οντοτήτων, λειτουργούν ως Πύλες ανάμεσα στους Κόσμους. Όμως κάθε Πύλη που ανοίγει είναι αμφίδρομη και είναι απαραίτητο να υπάρχουν ασφαλιστικές δικλείδες προστασίας για τις ανεπιθύμητες εισβολές.

Στα παραμύθια και την λογοτεχνία –και κατ' επέκταση στην έβδομη τέχνη- έχουμε πλήθος αναφορές στις μαγικές δυνάμεις του. Αναφορές που αντικατοπτρίζουν (!) όλο το ψυχολογικό μας υπόβαθρο εξ αιτίας της ύπαρξης του καθρέφτη, των συμβολισμών του και των δράσεων που αναπτύσσουμε «γύρω» του.

Αναλογιστείτε για λίγο. Πώς θα είχε επηρεαστεί η πολιτισμική εξέλιξη αν δεν είχαν υπάρξει ποτέ; Τι θα γίνονταν αν εξαφανίζονταν οι καθρέφτες; Μπορείτε να φανταστείτε τη ζωή σας χωρίς την ύπαρξη οποιουδήποτε καθρέφτη; Ποια η προσωπική σας σχέση με τον καθρέφτη σας; Βλέπετε απλά το είδωλο σας ή τον εαυτό σας κατάματα;"

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.202 / Τίτλος άρθρου:

"Το Νόημα, το Ποίημα... και η Βαθμολογία"

"Με την ίδια διαδικασία μπορούμε και να δημιουργήσουμε Νοήματα καταστάσεων και γεγονότων που δεν έχουν ακόμη διαδραματιστεί. Και επειδή συνήθως είμαστε πιο αποτελεσματικοί σε περιπτώσεις όπου υπάρχει πραγματική χρεία, ας δούμε εκείνη της καλύτερης της ατομικής μας επιβίωσης. Πιο απλά, πώς θα θέλαμε να ήταν η ζωή μας για να νιώθουμε ολοκληρωμένοι και ευτυχείς;

Μην βιαστείτε να απαντήσετε, το θέμα δεν είναι και τόσο πασιφανές όσο δείχνει με την πρώτη προσέγγιση. Υπάρχουν φυσικά κάποια στάνταρ, όπως υγεία, ευημερία, αγάπη και αποδοχή, ελευθερία κλπ. Όμως τι σημαίνει ουσιαστικά η ατομική ελευθερία, για παράδειγμα; Μήπως προϋποθέτει και όλα τα προηγούμενα παρεμπιπτόντως;

Και τι άλλο ακόμη; Η μήπως είναι εντελώς ανεξάρτητη και αυθύπαρκτη; Τι σημαίνει για τον καθένα μας ξεχωριστά Η Ελευθερία; Και πως θέλουμε να αλλάξουμε μια κατάσταση, αν δεν ξέρουμε πρώτα τι, ακριβώς, θέλουμε;

Βέβαια αυτό είναι ευνόητο πως δεν θα το βρούμε γραμμένο σε κανένα άρθρο και ούτε θα ήτανε σοφό να περιμένουμε να μας το πει κάποιος άλλος έξω από μας, αν και στην πράξη συμβαίνει κατά κανόνα, ακριβώς αυτό! Για μένα, Η Ελευθερία είναι κάτι σαν άνεμος. Για σας; Και άνεμος, λογίζεται μια απαλή αύρα, αλλά κι ένας ανεμοστρόβιλος. Ακόμη, άνεμος είναι κι ένας κυκλώνας. Λένε, πως η αύρα από το απαλό πέταγμα μιας πεταλούδας στο Τόκιο, αρκεί για να προκαλέσει ένα τυφώνα στην Ν. Υόρκη. Φανταστείτε τώρα, τι μπορεί να προκαλέσει ένα σμήνος εντόμων, με όχι και τόσο απαλό πέταγμα!

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.201 / Τίτλος άρθρου:

"Οι Μαγικοί Κώδικες της Mary Poppins"

"Ωστόσο πριν επιχειρήσουμε οποιαδήποτε προσέγγιση, καλό είναι να διευκρινίσω πως οι παραλληλισμοί και οι συσχετίσεις με μυθολογικούς και άλλους συμβολισμούς, είναι απόρροια της συστηματικότητας με την οποία εμφανίζονται στην πλοκή τα ιδιαίτερα γεγονότα της ιστορίας. Είναι σαφές πως δεν μπορώ να ξέρω τι ακριβώς είχε η Travers στο μυαλό της όταν έγραφε την Mary Poppins, αλλά είναι λίγο απίθανο όλη αυτή η σωρεία των παράδοξων καταστάσεων να είναι τυχαία. Και μη μου πείτε, μα είναι απλά ένα φανταστικό παραμύθι! Οι ήρωες ναι, είναι φανταστικοί. Όσα υπαινίσσεται η ιστορία όμως;

Πάρτε για παράδειγμα το όνομα της κεντρικής ηρωίδας. Το Mary είναι βέβαια ένα κοινό όνομα, όμως παραπέμπει άμεσα στην Virgin Mary και φυσικά κατά προέκταση σε όλες τις Παρθένες Θεές της Γονιμότητας και συνεπώς στην Magna Mater και στην Μεγάλη Θάλασσα. Μέσα στην πλοκή γίνονται σαφής νύξεις αυτής της ταύτισης, της ηρωίδας, με την Αρχέγονη Μητέρα. Το δε Poppins, αν αναλυθεί στα εξών συνετέθη, (Pop & pins) έχουμε κάποιον που «αναπηδά στα σκέλη» του –έναν ανήσυχο, γεμάτο ζωντάνια και νεύρο άνθρωπο, ένα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Poppins- ή επίσης κάποιον που «κινείται ή εμφανίζεται ξαφνικά» και στέκεται στα πόδια του. (Για όσους δεν γνωρίζουν την ιστορία, η Poppins έρχεται ξαφνικά από τον ουρανό και προσγειώνεται στην αυλή των παιδιών πάνω στα πόδια της.) Και κατά μια περιεργή σύμπτωση, το pin εκτός των άλλων, σημαίνει και παραμάννα (καρφιτσώματος), αλλά «παραμάννα» στη γλώσσα μας είναι και αυτή που παρά της μάνας προσέχει τα παιδιά! Τώρα αν θέλετε να το πάμε και πιο μακριά, pop είναι και το «αφρίζον ποτό» και το pin ως ρήμα σημαίνει και «εντοπίζω ακριβώς». Έτσι το Poppins θα μπορούσε να δηλώνει την ...Αναδυόμενη Αφροδίτη (!) ή λιγότερο γραφικά, Αυτήν που ξεπηδά από τον αφρό της κβαντικής θάλασσας..."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.200 / Τίτλος άρθρου:

"Η Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος Ζωής"

Η παρουσία των Σάτγκουρου στην Γη ανάγεται στην αρχή της ανθρώπινης ζωής στον πλανήτη. Σύμφωνα με την παράδοση, ο θεσμός τους δεν είναι προϊόν του σύγχρονου πολιτισμού. Απεναντίας υπήρξε ο κύριος παράγοντας στην γέννηση όλων των πολιτισμών, ακόμη και του σημερινού. Υπάρχουν στην παρούσα δημιουργία επί εκατομμύρια χρόνια κρατώντας τον πυρσό της πνευματικότητας και δείχνοντας τον δρόμο σε όσους είναι έτοιμοι να τον αντιληφθούν.

Δεν ανήκουν σε καμία θρησκεία και δεν διδάσκουν καμία θεολογία με την συνηθισμένη έννοια του όρου. Ακολουθούν, για την επίτευξη προόδου όσων εκπαιδεύονται κοντά τους, μια τεχνική διαδικασία βασισμένη σε ανώτερη ψυχολογία και πρακτικές εξάσκησης, αλλά ως πρωταρχική και βασική προϋπόθεση ορίζεται η βαθιά ηθική προσέγγιση της εκπαίδευσης και των αποτελεσμάτων της.

Η κατάκτηση της υπέρ-ανθρώπινης συνειδησιακής κατάστασης στην οποία στοχεύει αυτή η εκπαίδευση, εξαρτάται από τον συνδυασμό της Δύναμης με όλες τις υψηλότερες Αρετές και κυρίως με την Αγάπη. Την Αγάπη στην Κοσμική της έκφραση, την οποία μπορούμε να βιώσουμε μόνον αν την προσεγγίσουμε μέσα από το ενεργειακό κέντρο του Τρίτου Ματιού.

Οι ίδιοι μπορούν να θεωρηθούν Υπερανθρώπινοι αν και στην ουσία είναι κάτι περισσότερο ακόμη και από αυτό καθώς η σφαίρα της δραστηριότητάς τους εκτείνεται πέρα από εκείνα που αποκαλούμε αισθητά."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.199 / Τίτλος άρθρου:

"Βαλπουργία Νύχτα"

"Στην εποχή μας ωστόσο, την εποχή του καταναλωτισμού και της διάβρωσης των θεσμών, η Πρωτομαγιά και η παραμονή της έχουν χάσει για την πλειοψηφία των ανθρώπων τα ουσιαστικά τους νοήματα. Μια εκδρομή στην εξοχή και λίγα λουλούδια, είναι περισσότερο μια ευκαιρία για απόδραση από την καθημερινή ρουτίνα της πόλης παρά ένας ύμνος στην επιστροφή της Ζωής. Ή ακόμη, η συμμετοχή κάποιων στις οργανωμένες από τα πολιτικά κόμματα πορείες, απέχουν κατά πολύ από τους αυθόρμητους (;) ξεσηκωμούς της εργατικής τάξης για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων στην Ζωή.

Υπάρχει όμως και κάποια μερίδα ανθρώπων που όχι μόνο δεν ξέχασε, αλλά φροντίζει και να αναβιώνει εκείνες τις πανάρχαιες γιορτές. Όμως ακόμη και αυτή, τις περισσότερες φορές, άγεται και φέρεται κάτω από κατευθυνόμενες δράσεις που δύσκολα γίνονται αντιληπτές μέσα στο γενικότερο πλαίσιο που περιχαράκωνει τον τρόπο της ζωής μας. Και βέβαια, πίσω από όλα αυτά, υπάρχουν εκείνοι που περιχαράκωνουν και που ξέρουν σε βάθος την σπουδαιότητα αυτών των ημερών. Και αυτή η σπουδαιότητα γίνεται άμεσα κατανοητή αν αναλογιστούμε πόσες παραδόσεις και θρησκείες (και όχι μόνο) τις χρησιμοποιούν επίσημα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Έτσι η Αγία Βαλπουργία δεν είναι παρά το πρόσχημα ή ακόμη και η προσπάθεια "καπελώματος" από την επίσημη θρησκεία, των εορτασμών αυτής της περιόδου με επίκεντρο την νύχτα της τριακοστής Απριλίου προς την πρώτη Μαΐου."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.198 / Τίτλος άρθρου:

"Νόηση, Εγκέφαλος και Συστήματα Αντίληψης"

"Ένα βρέφος δεν μπορεί να αποφασίζει με λογικούς συνειρμούς για τον ρόλο που διαδραματίζει η παρουσία της μητέρας του στη ζωή του, όμως γνωρίζει αναμφίβολα τα αισθήματα που εκείνη τρέφει γι αυτό και αντιλαμβάνεται την παρουσία της ακόμη και όταν κοιμάται. Έχει άμεση πρόσβαση στις ενεργειακές ανταλλαγές που συντελούνται γύρω του.

Καθώς ο εγκέφαλος εκπαιδεύεται με την συνεχή επανάληψη και η εστιακή ικανότητα του μεγαλώνει, "προχωρά" στις νέες γι αυτόν περιοχές, διευρύνοντας και τα όρια του κόσμου γύρω μας. Βρισκόμαστε στην κρίσιμη καμπή, το "σημείο" εκείνο όπου αρχίζει η εδραίωση της διαμόρφωσης πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας που έχουν ήδη περιχαρακώσει κάποιοι άλλοι για μας, σύμφωνα με τα δεδομένα που τους δόθηκαν όταν βρισκόνταν στην δική μας θέση.

Η "διαχωριστική γραμμή" χαράσσεται με την εκμάθηση της ομιλίας. Την σκυτάλη παίρνει από τους γονείς το σχολείο και εκεί τα περιθώρια της νοητικής ευελιξίας μας στενεύουν ασφυκτικά και συχνά ανεπανόρθωτα. Με την εκμάθηση της γραφής και της ανάγνωσης η Ύπαρξη μας εγκλωβίζεται για ακόμη μια φορά και μέσα στα όρια των λέξεων που αντικαθιστούν τις πρωταρχικές εντυπώσεις και έννοιες."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.197 / Τίτλος άρθρου:

"Η Ενδέκατη Πύλη (μέρος δεύτερο)"

"Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ύπαρξης του βαρυτομαγνητισμού είναι η φλόγα ενός

κεριού. Το γνωστό σχήμα της που μας είναι τόσο οικείο και "φυσιολογικό" οφείλεται στην χωροχρονική συστροφή. Σε συνθήκες έλλειψης του παράγοντα συστροφή, άρα και έλλειψης βαρυτικού πεδίου, η φλόγα παίρνει το σχήμα θόλου, ιώδους χρώματος! Το γεγονός έγινε γνωστό από ένα πείραμα της NASA σε περιβάλλον χωρίς βαρύτητα. Και έτσι απρόσμενα ξανασυναντάμε γνωστές παραμέτρους όπως το σχήμα των θόλων και το μπλε-λουλακί χρώμα, αλλά και τη θερμότητα, σε άμεση σχέση με την απουσία της βαρύτητας.

Παρενθετικά να επισημάνουμε πως η φλόγα είναι φως και το φως μεταφέρει πληροφορία και άρα γνώση. Η τομή του θολωτού σχήματος μοιάζει με πύλη και το μπλε-λουλακί βρίσκεται στη συχνότητα του ιώδους φάσματος, που παραδοσιακά ταυτίζεται με τα ανώτερα κέντρα (τσάκρα) της Φώτισης.

Ίσως να ρωτήσετε πως κολλάει σε όλα αυτά η αντιβαρύτητα κι εγώ θα σας υπενθυμίσω πως οι φωτισμένοι άγιοι όλων των θρησκειών έχουν την ικανότητα της μετεώρισης!

Όσοι έχουν πρόβλημα με τα ύψη, εδώ κατεβαίνουν. Οι υπόλοιποι ελέγξτε τις ζώνες σας, απογειωνόμαστε..."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.196 / Τίτλος άρθρου:

"Η Ενδέκατη Πύλη (μέρος πρώ το)"

"Αν και έχουν γίνει από πολλούς ανεξάρτητους ερευνητές επιτυχημένα πειράματα αντιβαρύτητας, αναφέρομαι στην NASA για δύο λόγους. Πρώτον για να επισημάνω την επίσημη στροφή της προς την εξωτική, όπως την αποκαλούν, τεχνολογία και δεύτερον γιατί στο συγκεκριμένο απόσπασμα του κειμένου τους μιλούν για την σύνδεση της βαρύτητας και των διακυμάνσεων του κβαντικού κενού, στις οποίες αναφερθήκαμε πιο πάνω.

Και υπενθυμίζω πως σύμφωνα με τα γενικά χαρακτηριστικά του, αυτή η "κατάσταση" που οι καμπαλιστές αποκαλούν Ντάαθ, θα μπορούσε να αντιστοιχεί σε αυτό που Στίβεν Χόκινγκ αποκαλεί κβαντική διακύμανση. Είπαμε επίσης πως μέσα από αυτές ξεπηδούν στοιχειώδη σωματίδια και αυτό μας παραπέμπει στην προσπάθεια ανίχνευσης των νετρίνο με το Σχέδιο NESTOR που εξελίσσεται στην Πύλο."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.195 / Τίτλος άρθρου:

"ΝΤΑΑΘ: η Πύλη προς τη Γνώση ή προς την Άβυσσο"

"Πάνω στο Σύμβολο του Δέντρου της Ζωής αυτή η "οδός" καταδεικνύεται με τις Ατραπούς που ενώνουν κατά σειρά τις Σεφировθ Μαλκούθ, Γιεσώδ, Τιφαρεθ και Κέθερ, όσες βρίσκονται δηλαδή πάνω στην μεσαία Στήλη, την Στήλη της Ισορροπίας. Εκείνο όμως που δεν καταδεικνύεται πάνω στο Σύμβολο, αν και βρίσκεται στην ίδια ευθεία, είναι το Ντάαθ (Γνώση). Η 11η Μυστική Σεφίρά!

Ας ανακεφαλαιώσουμε! Έχουμε ένα Σύμβολο που αντιπροσωπεύει την Ιδέα του Όντος σε Μακροκοσμικό αλλά και σε Μικροκοσμικό επίπεδο, με το οποίο και θα ασχοληθούμε επί του παρόντος. Σ' αυτή την περίπτωση είδαμε πως υπάρχουν δέκα εν δυνάμει Καταστάσεις Συνείδησης από τις οποίες περνά διαδοχικά κάθε ον καθώς ακολουθεί την εμπειρική πορεία της ανέλιξης. Επίσης είδαμε πως η πρωταρχική Συνειδησιακή Κατάσταση χαρακτηρίζεται ως η Υπέρτατη Ολοκληρωμένη Πρώτη Εκδήλωση (πριν από αυτήν υπάρχει το Ανεκδήλωτο ή Κενό ή Ανείπωτο κλπ., ανάλογα με την ορολογία του όποιου φιλοσοφικού ή επιστημονικού συστήματος το προσεγγίζουμε) και αν παρατηρήσουμε προσεκτικά θα διαπιστώσουμε πως από εκεί και πέρα οι υπόλοιπες Καταστάσεις, διαφοροποιούνται σε διαφορετικής πολικότητας δυνάμεις, που ωστόσο συνεχίζουν να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους αποτελώντας τους δύο πόλους ενός ενεργειακού συστήματος. Έτσι έχουμε τις δύο επόμενες, την μεν πρώτη να χαρακτηρίζεται ως η κατεξοχήν Αρσενική Δύναμη (πολικά Θετική-Δραστική) και την δεύτερη ως η κατεξοχήν Θηλυκή Δύναμη (πολικά Αρνητική-Παθητική). Ανάμεσα όμως

στις τρεις πρώτες δυνατές Καταστάσεις Συνείδησης και στις επόμενες επτά υπάρχει ένα χάσμα. Τι σημαίνει αυτό;"

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.194 / Τίτλος άρθρου:

"Μάντορλα: σύμβολο γονιμότητας και μεταμόρφωσης"

"Ο κάθε άνθρωπος, ως μοναδικό ον με τις ιδιαιτερότητες του και τις προσωπικές του εμπειρίες, βρίσκεται σ' ένα ξεχωριστό σημείο εξέλιξης και ανάπτυξης. Αυτό ακριβώς το σημείο είναι και το ιδανικό για τον καθένα, να ξεκινήσει μια νέα πορεία. Εκ πρώτης όψεως φαίνεται ίσως παράδοξο, όμως αν ιδωθεί με "την άκρη του ματιού" γίνεται αντιληπτό πως ο καθένας μας είναι από μόνος του μια πύλη για το εσωτερικό σύμπαν που ανά πάσα στιγμή οδηγεί σε μια απειρική διασταύρωση επιλογών.

Όλοι μας λοιπόν στην όποια ξεχωριστή διασταύρωση στεκόμαστε ο καθένας, έχουμε μπροστά μας μια "επιγραφή", ίσως ξεθωριασμένη σε κάποιες περιπτώσεις, που δείχνει πάντα στην ίδια συγκεκριμένη κατεύθυνση και γράφει Mandorla.

Η λέξη είναι ιταλική και σημαίνει αμύγδαλο, η ονομασία δε του συμβόλου οφείλεται στο σχήμα του που είναι αμυγδαλοειδές. Ο ακριβής σχεδιασμός μιας Mandorla προκύπτει από την γεωμετρική κατασκευή του Αριθμητικού μέσου δύο ευθύγραμμων τμημάτων καθώς η περιφέρεια του κάθε κύκλου περνάει από το κέντρο του άλλου. Το κοινό επίπεδο των δύο κύκλων μας δίνει το σχήμα του αμυγδαλού, παγκόσμιου συμβόλου της γονιμότητας.

Ως σύμβολο γονιμότητας η Mandorla γίνεται η Πύλη της Ζωής και η προέλευση του είναι

πανάρχαια. Χαρακτηριστικές απεικονίσεις αυτού του συμβολισμού έχουμε στις φιγούρες της καθισμένης οκλαδόν Ινδής θεάς Κάλι.

Οι δύο κύκλοι συμβολίζουν δύο πολικά αντίθετα. Φωτιά-νερό, λευκό-μαύρο, ουρανός-γη, αρσενικό-θηλυκό... Το σύμβολο της Mandorla – η περιοχή όπου το ένα πολικό αντίθετο συγχωνεύεται με το αντίθετο του - μας παραπέμπει στην ιδέα των ολοκληρωμένων αρχέγονων θεών που ήταν, όχι απλά ερμαφρόδιτοι, αλλά συγκέντρωναν κάθε ιδιότητα ως δίπολο."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.193 / Τίτλος άρθρου:

"Αυτόχθονες Αυστραλοί VS Επιστήμη σημειώσατε X"

"Μέσα σ' αυτή την καταιγίδα του αφανισμού τους σκόρπισαν και αγνοήθηκαν η κουλτούρα και οι παραδόσεις τους και μονάχα τα τελευταία χρόνια και κυρίως ενόψει των Ολυμπιακών αγώνων του Σίδνεϋ το 2000, άρχισαν οι Αυστραλιανοί Αυτόχθονες να παίρνουν μικρές ανάσες και να συσπειρώνονται δημιουργώντας πυρήνες διάσωσης των φυλών που απέμειναν και της αρχέγονης γνώσης τους. Γνώσης που άλλοτε, μεταδίδονταν από γενιά σε γενιά με εικόνες, ήχους και αίσθημα.

Οι Αυτόχθονες είχαν την ευτυχία να μην εγκλωβιστούν στον γραπτό λόγο. Οι διάλεκτοι που χρησιμοποιούσαν ήταν ήχοι που αντιπροσώπευαν έννοιες και εικόνες και όχι σύμβολα που σχημάτιζαν λέξεις. Όταν σκέφτονταν, σκέφτονταν με αισθητήριες εικόνες (όπως τα μωρά και τα ζώα) και όχι με γραμμικές προτάσεις. Έτσι, οι Πρεσβύτεροι κάθε Πατριάς (φυλετική υποομάδα που αριθμούσε αρκετές εκατοντάδες μελών) ζωγράφιζαν σε βράχους, σε φλοιούς δέντρων ή στο έδαφος, χάρτες με τις διαδρομές και τα κατορθώματα των Τοτεμικών Προγόνων (Αρχέγονες Δυνάμεις) κατά την Εποχή του Ονείρου. Εκείνη δηλαδή την περίοδο του χρόνου πριν από τον Χρόνο, τότε που τα

άστρα, η γη και η θάλασσα δεν είχαν πάρει ακόμη την μορφή που έχουν σήμερα. Οι Προανθρώπινοι Πρόγονοι κοιμόντουσαν και ονειρεύονταν όλα όσα ήθελαν να δημιουργήσουν και όταν ξυπνούσαν ταξίδευαν και έφερναν σε ύπαρξη όλα όσα είχαν ονειρευτεί δίνοντας σε κάθε τι το όνομα του. Και όταν αποσύρθηκαν και "επέστρεψαν μέσα" άφησαν αυτό το καθήκον στους ανθρώπινους απογόνους τους. Έτσι οι Αυστραλιανοί Αυτόχθονες πιστεύουν πως αν πάψουν να ζωγραφίζουν τις προγονικές διαδρομές και τις ιερές ιστορίες, θα αποσυρθεί και η προγονική δύναμη και σιγά σιγά θα πάψουν να υπάρχουν τα άστρα, η γη, η θάλασσα, τα ζώα, οι άνθρωποι."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.192 / Τίτλος άρθρου:

"Ο Μύθος... που δεν ήταν μύθος!"

"Επιστρέφοντας στο μύθο, πληροφορούμαστε πως η θεά είχε για συνοδεία της τον Έρωτα και τον Ήμερο. Δυο διαφορετικά ονόματα για την ενεργειακή ποιότητα της κατεχοχίν συμπαντικής δύναμης. Σαν να λέμε, η ίδια Ενέργεια στο τετράγωνο! Έχουμε εν ολίγοις το υλικό (Κβαντικός αφρός ή Χάος ή Νερό), το μέσο (Μορφοποιητική Ενέργεια ή Μεγάλη Μητέρα ή Αφροδίτη) και τον τρίτο παράγοντα (Καταλύτης ή Γονιμοποιός θεός ή Έρωτας-Ήμερος) στο τετράγωνο!

Τώρα το γιατί η "Θεά" επέλεξε να αναδυθεί στην Κύπρο και όχι σε κάποιο άλλο σημείο της διαδρομής θα χρειαζόταν μεγάλη ανάλυση, αλλά επιγραμματικά μπορούμε να αναφέρουμε το γεω-ηλεκτρομαγνητικό πλέγμα που περιβάλλει τον πλανήτη και τους κόμβους σύναψης που δημιουργούνται στα σημεία διασταύρωσης των ενεργειακών ροών. Τα σημεία αυτά είναι γνωστά ως Τόποι Δύναμης και συγκέντρωναν από πάντα το ενδιαφέρον της Ανθρωπότητας και κυρίως των Ιερατείων. Είναι οι τόποι εκείνοι της Γης όπου οι δημιουργικές δυνάμεις είναι κατά κανόνα ρευστές και αέναα μεταβαλλόμενες.

Στο σημείο όμως αυτό θα επιστήσω την προσοχή σας στην εισβολή της Τουρκίας στο νησί της Αναδυομένης τριάντα χρόνια πριν, καθώς επίσης και στο πρόσφατο Δημοψήφισμα του περασμένου Απριλίου. Ξαφνιαστήκατε; Τότε να σας θυμίσω και πως

αποποιηθήκαμε εξ αρχής την γραμμική λογική και πως ΟΛΑ στη Δημιουργία αλληλοσυνδέονται. Και αν δεν το αντιληφθήκατε ακόμη, οι σκέψεις μας ακολουθούν το δικό τους χαοτικό συνειρμό, με την ψυχολογική έννοια του όρου, κι εμείς ακολουθούμε. Εναλλάσσουμε τον παραγωγικό με τον επαγωγικό τρόπο σκέψης και... σερφάρουμε στα κύματα!"

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο.191/ Τίτλος άρθρου:

"Χερσόνησος Κασσάνδρας: οδοιπορικό στα αόρατα μονοπάτια"

"Για μένα όλα αυτά ήταν τότε μια μεγάλη περιπέτεια, που τη ζούσα τρεις ολόκληρους μήνες κάθε καλοκαίρι και για αρκετά χρόνια. Κι έπειτα ήρθε ο... τουρισμός! Και η Κασσάνδρα έγινε έτσι όπως την ξέρουμε σήμερα. Όχι βέβαια από τη μια μέρα στην άλλη. Σιγά σιγά αλλά σταθερά, και επώδυνα για μένα, έπαψε να είναι ο μαγικός τόπος της περιπέτειας και μεταμορφώθηκε σε πολυσύχναστο θέρετρο.

Κι επειδή από τη φύση μου είμαι «ερημίτισσα» και αποφεύγω την πολυκοσμία, φρόντισα να ανακαλύψω άγνωστες ερημικές ακρογιαλιές και φιδογουριστούς βουνίσσιους χωματόδρομους που εξακολουθούν να κρατούν καλά κρυμμένη την "δικιά μου" Κασσάνδρα. Παράλληλα συνειδητοποίησα την ύπαρξη και μιας άλλης, "Μυστικής" Κασσάνδρας, την παρουσία της οποίας μόνο από διαίσθηση ένοιωθα όλα αυτά τα χρόνια.

Και άρχισα να... το ψάχνω. Και όλα άρχισαν να παίρνουν καινούργιο νόημα, ή μάλλον άρχισαν να αποκτούν νόημα. Θα μπορούσα να σας αναλύσω πως έφτασα στα παρακάτω συμπεράσματα μέσα από τις προσωπικές μου εμπειρίες, όμως δεν θα ήθελα να γίνω κουραστική. Η ουσία είναι πως τώρα μπορώ να το πω πέρα από κάθε αμφιβολία. Η Κασσάνδρα και ιδιαίτερα η περιοχή από την Σίβηρη και μετά, είναι ένας Τόπος Δύναμης με πολλούς ενεργειακούς κόμβους, που επικοινωνούν μεταξύ τους δημιουργώντας ένα

δίκτυο ενεργειακών διαδρομών.

Μέσα από την μικρή και συμπτωματική, θα έλεγα, έρευνα που έκανα, κατάφερα να εντοπίσω κάποιους από αυτούς. Και εδώ φτάσαμε εκεί από όπου είχαμε ξεκινήσει. Στο παιδικό τραγουδάκι, θυμάστε; Μόνο που η διαδρομή μας θα ξεκινήσει από την ακροθαλασσιά και θα ανηφορίσει σιγά σιγά στο βουνό."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο. 190 / Τίτλος άρθρου:

"Α.Ο.Υ.ουου... Ένα ταξίδι στην Ατομική Ουσιαστική Ύπαρξη"

"Είναι έως και τραγελαφικό, όμως αν θέλουμε να συνεννοηθούμε, πρέπει μάλλον να ξεκινήσουμε ορίζοντας το... εξ ορισμού, αόριστο!

Ορισμός της Ατομικής Ουσιαστικής Ύπαρξης ή απλούστερα ΑΟΥ (τώρα αυτό μου θυμίζει εκείνο το εκ βαθέων αλύχτημα των λύκων κάτω από το φεγγαρόφωτο, αλλά πού ξέρετε; Ίσως και να μην είναι άσχετα μεταξύ τους αυτά τα δυο... Το δικό μας ΑΟΥ και το αουουού των λύκων! Και ίσως, αυτή η σχέση τους, να είναι και ο πλησιέστερος "ορισμός" που θα μπορούσαμε να δώσουμε!) Έστω! Ως ΑΟΥ λοιπόν ορίζουμε την υπερσυνειδητή ατομική μας ταυτότητα έτσι όπως υφίσταται δομημένη από το σύνολο, ή ακριβέστερα από το Gestalt, των αυθεντικών ατόφιων ιδιοτήτων που χαρακτηρίζουν την ουσία της ύπαρξης μας ως ξεχωριστά όντα.

«Α, καλά! Δηλαδή εγώ...» ίσως σκεφθεί κάποιος. Αμ, δε! Χωρίς να θέλω να υποτιμήσω κανέναν, όσοι έχουν καταφέρει να είναι το ...ΕΙΝΑΙ τους, δεν είναι ανάμεσα σε μας που το ψάχνουμε και ψαχνόμαστε! Όμως κι εκείνοι κάποτε, όπως εμείς τώρα, έκαναν τα

πρώτα τους βήματα προς το άγνωστο αναζητώντας τις δικές τους απαντήσεις, έχοντας την βεβαιότητα πως η Γνώση βρίσκεται μέσα τους και δεν μένει παρά να την ανακαλύψουν.

Αν και θα επιδιώξω να προσεγγίσω το θέμα από μια ευρύτερη οπτική, καλό θα ήταν να αναφερθούμε και σε κάποιους παραδοσιακούς ορισμούς της ΑΟΥ, που συνήθως αναφέρεται ως Ατομικότητα. Η Θεοσοφία και ο Αποκρυφισμός την ταυτίζουν με το Ανθρώπινο Ανώτερο Εγώ, διευκρινίζοντας πως η Ατομικότητα ή Εγωικότητα είναι το αθάνατο και θείο Εγώ που επιβιώνει για πάντα, σε αντίθεση με το θνητό ανθρώπινο εγώ.

Στην παράδοση των Τολτέκων αναφέρεται ως Ονειρευτής και αν θέλαμε να τον αντιστοιχίσουμε στο Καμπαλιστικό Δέντρο της Ζωής, η θέση του ταυτίζεται με την κατάσταση ύπαρξης που απορρέει από την τριάδα Χέσεντ-Γκεβουρά-Τίφαρετ."

Περιοδικό "ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ" - τεύχος Νο. 189 / Τίτλος άρθρου:

"Μυστικό Όνομα! Ένα κλειδί Δύναμης"

"Η ύπαρξη, της ίδιας ιδέας, σε πολλούς και διαφορετικούς λαούς ανά την υφήλιο υποδεικνύει πως πρόκειται για αρχέτυπο που αναδύεται στην συνειδητή μας νόηση και αναζητά τρόπους να εκφραστεί. Οι ήχοι της φύσης γίνονται ηχοφθόγγοι και παίρνουν την πρώτη τους εικονο-νοηματική μορφή στα ιερογλυφικά και στα ιδεογράμματα και οι συνειδησιακές καταστάσεις βρίσκουν διέξοδο μέσα από τα γραπτά σύμβολα που διατυπώνουν στο επίπεδο της ύλης αυτό που υπάρχει αφ' εαυτού στο επίπεδο του πνεύματος.

Αν λοιπόν το ονοματεπώνυμο κάποιου προσδιορίζει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που είναι εμφανή σε όλους το Μυστικό Όνομα του συμβολίζει την εσωτερική, ουσιαστική του υπόσταση, το πραγματικό του ΕΙΝΑΙ. Εκείνη την “ποιότητα” της ύπαρξης μας που νοιώθουμε διαισθητικά και που μόνο μέσα από την σιωπηλή ενδοσκόπηση μπορούμε να ανακαλύψουμε.

Είναι πλέον απαραίτητο να περάσουμε από την θεωρία στην πράξη. Όση γνώση κι αν έχουμε αποκομίσει μελετώντας, είναι στείρα και άχρηστη αν δεν συνοδεύεται από την Γνώση του Εαυτού και αυτή αποκτάται μόνο μέσα από βιώματα και αυτοπαρατήρηση. Αν η γνώση είναι δύναμη, η αυτογνωσία είναι η ατομική μας δύναμη.

Στο σημείο αυτό θα ήταν καλό να διευκρινίσουμε πως στον δρόμο προς την αυτοανακάλυψη, δεν πρέπει να συγχέουμε την προσωπικότητα –το φαίνεσθαι- με την ατομικότητα –το είναι.

Ωστόσο ας θεωρήσουμε πως έχουμε ήδη ξεκινήσει και πως είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε. Πως φτάσαμε στην “πύλη” της αυτογνωσίας και πως χρειαζόμαστε το Κλειδί για να την ανοίξουμε και να διαβούμε το πολυθρύλητο κατώφλι. Και μιας και είναι μια πύλη “μαγική”, έχει περισσότερα από ένα κλειδιά. Και ένα από αυτά είναι το Μυστικό μας Όνομα!

Όμως δεν φτάνει να βρούμε το κλειδί. Πρέπει να ξέρουμε και πως χρησιμοποιείται! Αλλά το πλέον παράδοξο της ιστορίας είναι πως το κλειδί που ψάχνουμε, βρίσκεται πίσω από την κλειστή πύλη! Για σκεφτείτε όμως, να μπορούσαμε να “κρυφοκοιτάξουμε” πίσω από την πύλη χωρίς καν να την ανοίξουμε!"

"Εξέλιξη, Αριθμολογία και Homo Gestalt"

"Στην προσπάθεια μας λοιπόν να κατανοήσουμε αυτές τις βαθύτερες έννοιες των αριθμών ας στηριχθούμε προς το παρόν στο σύστημα της αριθμολογίας έτσι όπως αυτό έχει φτάσει σε μας μέσα από την εσωτερική γνώση διαφορετικών παραδόσεων και ας εξετάσουμε το πώς αυτοί επηρεάζουν, μέσω της αλληλεξάρτησης των πάντων, τις σχέσεις και τις δράσεις μας τόσο στην καθημερινή μας ζωή όσο και στην εσωτερική Εργασία μας πάνω στο Συμπαντικό Σχέδιο της Εξέλιξης και γιατί όχι και ως "κύτταρα" ενός Homo Gestalt, του πιθανού υποψήφιου διάδοχου του Homo Sapiens. Ενός ανώτερου είδους πλάσματος ψυχοδιανοητικής συλλογικότητας οι ιδιότητες του οποίου ξεπερνούν το σύνολο των ιδιοτήτων που έχουν τα μέλη του αθροιστικά.

Βέβαια πρέπει παρενθετικά να επισημάνω πως αν και για λόγους σαφήνειας αναγκάζομαι να διαχωρίσω τις δράσεις μας κάτω από διαφορετικές ετικέτες, στην ουσία και εφ' όσον τα πάντα στη ζωή αλληλεξαρτώνται, είναι εύλογο πως ο διαχωρισμός είναι μόνο επιφανειακός και ό,τι κάνουμε έχει αντίκτυπο και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, σχετίζεται με όλες τις υπόλοιπες όψεις της ζωής μας. Το πώς "μεταφράζονται" αυτές οι επιρροές από τον καθένα μας είναι καθαρά ένα προσωπικό έργο αποσυμβολισμού και διερεύνησης, μέσα από το οποίο άλλωστε προκύπτει και η βαθύτερη κατανόηση του Σκοπού της Ζωής.

Τώρα όσον αφορά την Εργασία μας πάνω στο Συμπαντικό Σχέδιο Εξέλιξης έχει και πάλι άμεση σχέση με την αλληλεξάρτηση των πάντων. Όσο υπερβολικό και αν φαίνεται σε κάποιους, είναι γεγονός πως ο κάθε άνθρωπος, για να μην το προεκτείνουμε τώρα ακόμη περισσότερο, έχει να διαδραματίσει ένα συγκεκριμένο ρόλο μέσα στο ευρύτερο σχέδιο της εξελικτικής πορείας της Ζωής. Το ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων το αγνοεί είναι ένα θέμα που δεν θα μας απασχολήσει εδώ και που έτσι κι αλλιώς δεν σταματά αυτή την πορεία."

Περιοδικό "ΑΒΑΤΟΝ" - τεύχος Νο.35 / Τίτλος άρθρου:

"Θεωρίες Δημιουργίας"

"Δηλαδή, με άλλα λόγια, αυτό που αντιλαμβανόμαστε ως το φυσικό μας σώμα (και πολλοί ως το κατ' "κόμβος" Συμπαντικών Δυνάμεων! Όσο κι αν μας ξεγελά η πυκνότητα της, η ύλη δεν είναι παρά ενέργεια σε χαμηλή συχνότητα. Υπάρχουμε, λειτουργούμε βάση αυτών, και σαφώς χειριζόμαστε αυτές τις Δυνάμεις, ακόμη και αν η καθημερινή μας επίγνωση περιορίζεται στην "υλική" μας φύση. Και αυτό είναι το επίμαχο σημείο. Να διευρύνουμε την επίγνωσή μας, να αντιληφθούμε το άπειρο της συνειδησιακής μας ύπαρξης, να ανασύρουμε τον πνιγμένο Θεό! Μέσα από την "Οδύσσεια" της αναζήτησης για τη χαμένη ταυτότητα, να θυμηθούμε από πού ξεκινήσαμε, πώς και γιατί. Και "επιστρέφοντας" στο Ανεκδήλωτο και στην Πρώτη Κίνηση να αφυπνίσουμε την ικανότητα δημιουργίας αποφεύγοντας τα παλιά λάθη, διατηρώντας τις πραγματικότητες μας εύπλαστες και μόνο για όσο χρόνο μας εξυπηρετούν."

Ειρήνη Λεονάρδου ©